

Žvaidė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 9

BROOKLYN, N. Y., 4 D. BALANDZIO (APRIL) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND-CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Žmogaus verte.

Daug yra ant szios pasaulės dalykų, į kuriuos mes tikime, pripažįstame jų vertę, teisingumą, bet praktiškai labai mažai ant jų žiurime, arba net suvis pamirštame.

Tarpu tokių dalykų yra vertė žmogaus, kaipo žmogaus. Vyrų su prakilnesniu moksle izslavinimu ir gabumu jau suprato, jog negalima visus žmones sulyginti, bet daugelis, silpnėsnes izminties, dar ir dabar nenustoja tos vilties, o tai dėlei didelio žmonių kuno panasumo.

Sių pastarųjų pažiuros yra klaidingos. Jei mes perkračinėsime gamta, rasime tenai daugelį daiktų, kurie mūsų akims rodosi vienokiais, bet jei giliau pradėsime tyrinėti, pamatysime, jog gamtoje nėra dviejų daiktų sau lygių. Kuo mes augsčiau pakilsime, tuo didesnį skyrių ir įvairumą rasime; kada-gi pradėsime perkračinėti žmogaus esybę, rasime toki didelį ir toki skaitlingą skirtumą, jog aiskiai pamatysime, kad dvi atskirios ypatos niekad nebuvo ir nebus sau lygios t. y. vienokios.*

Szitą faktą, t. y. žmonių įvairumą, nelygybę mes pripažįstame, bet, jį pripažindami, užmirštame apie to nelygumo priežastį, arba pripažįstame priežastį netikrą.

Tikra to nelygumo priežastis, tai yra vidurinė žmogaus vertė, kurį turi būti sprendžiama pagal kiekvienos ypatos dorumą. Vidurinė žmogaus dorybė yra teip įvairi, kad nerasime jos suvis lygios dviejose ypatose, o toji tai dorybė yra tikra žmogaus, kaipo žmogaus vertė.

Todėl, nerasdami lygios ypatose vidurinės vertės, nerasime ir lygumo. Praktikoje, vienok mes spėsdami apie žmogaus vertę, užmirštame ją spęsti pagal jo dorumą, vidurinę vertę, bet spėsdžiame pagal tą, ką jis turi, ir todėl teip tankiai klystame.

Jei mes pažiurėsime įsvietą, rasime milionierius, turinčius tukstanczius, szimtus kasdieninio menko darbo užmokestį arba nieko neturinczius. Jei mes norėsime apie jų vertę spęsti pagal jų turimą, tada be abejonės pirmą vietą apturės milijonierius, paskutinę-gi vargšzas, nė graszio kiseniujė neturintys. Bet prisizurėkime, kaip mes tada klystume. Butų tada skyrius ne žmogaus nuo žmogaus, kaipo žmogaus, bet butų tai skyrius žmogaus turtingo nuo žmogaus b i e d n o, arba tiesiog sakant, butų tai skirtumas t u r t o. Užmirszkime turčius, o svarstykime tikrai apie žmones, o tada mums viskas kitaip izrodys. Milionierius yra žmogus, ir kaipo žmogus turi troszkimą užlaikyti savo gyvastį, užlaikyti savo šeimyną, padėti da ką ant ateinanczio laiko, ir, tankiausia dėlei tokio savo palinkimo, jis sukrovė turčią; bet paimkime vargdienį; mes jame rasime visus tuos palinkimus, kaip milionieriuje; aisku tad, kad vargdienis yra lygus milionieriui, o skiriasi vien jų turčiais. Pradekime jieszkoti tikro žmogaus nuo žmogaus skirtumo. Žmogus, kaipo žmogus, tuo yra geresnis, kuo yra dorresnis, arba tuo yra vertesnis, kuo daugiau turi vidurinės vertės. Milionierius tada, kaipo žmogus, nuo vargdienio teip-gi kaipo žmogus, skiriasi nepavir-

szutine, bet vidurine verte ir todėl jei milionierius bus nedoras, o vargdienis doras, szitas paskutinis daug bus už pirmutini vertesnis.

Kiti vėl skiria žmogų nuo žmogaus pagal jų smegeniszkas pajiegas ir noro (valios) tvirtumą. Bet ir tie klysta. Czionai nesiskiria žmogus nuo žmogaus, tikrai jų savasties iztobulinimas.

Jei paimsime mokslinczių ir sulygysime jį su tamsuoliu, pamatysime, jog jiedu abudu turi sekłą izszminties ir valios ir skiriasi vien didesniu ar mažesniu iztobulinimu. Mokslinczius izszmintis izsmiklįta, iztobulįta, todėl kad jis turėjo progą pabaigti mokslus, nes buvo turtingas, sveikas; tamsuolis-gi neturi izszminties izslavjtos, nes jis yra sunus neturtingų tėvų, jis izsz mažumės negalėjo eiti į augsztus mokslus, nes turėjo dirbti, idant turėtų kasnelį duonos, kada suaugo, įgijo pinigus, bet nustojo sveikatos ir todėl apie mokslus anė mislįti negali. Bet permainykime jų izszlygas. Dabar imponuoja mums mokslinczius savo izszminczia, bet jei tamsuolis butų turejęs progą pabaigti tuos mokslus, gal dabar jis daug butų mokjtesnis už aną galvoczių. Matome tada, kad mokslinczius nuo tamsuolio skiriasi, tik izslavinimu savo izszminties, ir jei jam stokuos doriszskumo, bus žmogus neteisingas, apgavikas, kaipo žmogus, bus mažiau vertas už dorą tamsuoli. Ir vėl matome, kad žmogus nuo žmogaus kaipo žmogus, skiriasi vien vidurine savo verte t. y. dorumu.

Jeigu grįsztime vėl prie praktikos, pamatysime, jog visuomenė norint ski-

ria žmones pagal jų turumą ir mokslą, bet nė nesijaučia kaip dorybei pirmystę ataduoda. Anglija spaudžia Boerus, nes ji turtingesnė, mokytesnė ir visuomenę ją augsčiau už Boerus stato, bet sztai Boerų pasirodo dorumas, nes jie neiszasakytai myli savo tėvynę, ir tuojas visuomenės simpatijai inksta prie Boerų. Anglija žemina, Boerus augsztina, t. y. dorybė ima viršų ant turty ir mokslo.

Maskolija daug galingesnė už Lietuvą, koznas jai pirmą vietą duoda, bet apie jos dorumą nemislija. Szitai Maskolija pradeda spausti lietuvius — nori nuo jų atimti kalbą, tikėjimą, tremia juos į syetimas szalis ir kankina, ir visuomenė jau giria ir guodoja lietuvius, o maskolius su paniekinimu barbarais vadina. Ir vėl pasirodo tikra žmogaus vertė, t. y. dorumas.

Aiszkui tad, kad žmonės kaipo žmonės nesiskiria tarpu savęs turtais arba mokslu, bet dorumu. Tas yra vertesnis, kurs yra doresnis.

Jurinkas.

Draugystem.

Užmanymas iszleisti Vyskupo M. Valancziaus rasztus ir vardan jo isztegti stipendiją eina pirmym milijoniskiu žingsniu. Paduodame ezional įtalpa laiszko, kokius komitetas iszaltintinėja visoms lietuviskom Draugystėms, kurių adresas turi.

MIELI BROLIAI. Be abejonės jau esatė nemažai skaitė ir girdėję apie gražų užmanymą, padarytą Vasario mėnesije 1901m. per szimtmėtines sukaktuves gimimo Žemaičių Vys. Mot. Valancziaus arba Volonczausko, kaip jis turėjo vadinintis anoje gadynėje, kad tik szlektas į mokslus priimdavo. Visiems lietuviams, kurie nors mažiausiai yra pramokę, žinoma yra, kad vyskupas Valanczius buvo didžiausiu Lietuvos žmonių mokinioju, daugiausiai knygų jis paraszė dėl visuomenės grynoje, lengvoje ir visiems suprantamoje kalboje. Teip daug jis yra padaręs nuopelnų ant mūsų raszmenybės (raszliavos) dirvos, jog ir po sziai dienai ant daugelio knygų matome jo paraszą. Taigi kad suėjo szimtas metų nuo gimimo to mūsų didžiavyrio, visur Amerikos lietuviai pritarė užmanymui, kad rinkiti aukas iszleidimui visų jo raszty, kuriuos mes galėtume su nauda skaityti ir svetimaucziams parodyti, kaip daug yra paraszęs tik vienas mūsų rasztinykas (Vyskupo Valancziaus raszty bus 10 di-

delių knygų). Isz atspaudintų raszty nieks nedarys sau intereso (biznio), ale pelnas isz jų bus paskirtas įsteigimui lietuviszkos stipendijos prie kokio universiteto (greicziausiai Szveicarijoje). Tokiu budu visi aukautojai, duodami savo grazsius ant įkunjimo to prakilnaus užmanymo, daro dvigubą auką, nes už jų pinigų bus atspaudinti Žemaičių Vyskupo rasztai, kurie padidys garbę mūsų literatūros, o iszpardavus tuos rasztus ir padidinus dvigubal ar trigubai sumą paaukautų grazsių, per įsteigima vardan jo stipendijos neturtingi vaikinai, pabaigę gimnazijas, galės per amžius eiti į augsztesnius mokslus po vieną kas met tik už procentus nuo padėtos sumos. Insteigimui stipendijos reikia nemažiaus per 6.000 dolerių, kuri tai suma gali buti pakaktina, nes atnesz kas met tiek procento, kad vienas stipendijantas galės iszgyventi, apsimokėti mokslo kasztus ir knygą sau reikalingą nusipirkti.

Isz prisiunciamo prie szito laiszko atsiszaukimo matotė, Mielie Broliai, jog susidaręs „Jubilėjinis vyskupo M. Valancziaus komitetas“ iszsyk gerai pradėjo savo darbą, nes patys komiteto sąnariai pirmiausiai paaukavo savy aukas ir kasierių savo pastatė po kauciją. Visuomenė teip-gi szirdingai pritarė pradėtam darbui, nes į penkias nedėlias (sanvaites) su komiteto sudėtais \$180, pas kasierių p. V. Stagarą yra įplaukę aukų per \$700 dolerių (\$446 buvo 22 d. kovo), o teip-gi girdėti, jog kolektoriai, kolektuojanti įvairiose vietose, turi dar neprisiuntę per \$300, taigi isz viso į pirmas penkias sanvaites aukų sudėta visas tukstantis dolerių. Kasierius dabar yra padidinęs kauciją iki \$5000, kurią tai kauciją uždėję yra turtingesni Shenandoah'rio lietuviai, beje pp. K. Radzevicius, V. Chmieliauckas, V. Szneideris.

Reikalams teip gerai einant, Jubilėjinis vyskupo M. Valancziaus komitetas, kurs isz sykio mislijo iszleisti tik 2 tomu Žemaičių vyskupo raszty, dabar žada iszleisti visus jo rasztus, iszskyrus penktąjį tomą, kurį apsiėmė savo kasztais atspaudinti laikrasztis „Žvaigždė“. Visi tie deszimtas tomų bus atspaudinti ant vienokios popierės ir vienokiame formate, statraszas pagal užmanytojų mislį bus toks, kurį rodija vartoti p. Kurszaitis savo gramatikoje, iszleistoje kasztais „Susivienyji-

mo“. Paaukavusieje isz augszto 5 dolerius, gaus visus deszimtį tomų Vyskupo Valancziaus raszty, kurie atspaudinti kasztuos 10 dolerij.

Isz prakilnesniųjų aukautojų iki szioliai paaukavusių gausenes aukas Jubilėjiniam komitetui, turiu czia paminėti Lietuviszką szaką mainierių (kalnakasių) Unijos Shenandoah'rije, kuri tai szaką paaukavo 50 dolerij. O reikia žinoti, kad sztoji szaką „United Mine Workers“ yra dar jauna ir kasoje neturi tukstanczių. Butų labai grazus daiktas, kad mūsų turtingesnės ir senesnės draugystės Amerikoje parodytų tokį pat duosnumą ir teip pat szirdingai jos prijautų įsteigimui lietuviszkos stipendijos vardan vys. Valancziaus per iszleidimą jo raszty. Mielie Broliai! tai bus pirmutinė stipendija, įsteigta suvienytais pajiegomis paprastų darbininkų, ne kokio didzturczio, isz jos naudosis per ilgus amžius lietuviai, ji netik bus prakilnum paminklu vyskupui Motiejui, ale ir kuogeriausiu iszreiszkimu tėvynės meilės, deganczius szirdyse tukstanczių lietuvių darbininkų, priverstų įieszkoti duonos kąsnio svetimose szalyse. Szitokiu darbu ir jam panasziais, mes atkreipsime ant savės atyda visų tautų, kurios pamatys, jog mes netik savo klaidas turime, ale ir prakilniausią paveizdą mokame duoti. Dieve duok, kad mes lietuviai butumėme pirmutiniais szitame dvideaszimtame szimtmetije įsteigti stipendiją visuomenės, darbininkų suvienytais pajiegomis, o ne duosnumu kokio didzturczio, pralobusio kitą kart neteisingai. Teisybe, visi mes pradėdam tik gyventi szitoje szalyje, nešame turtingais, visi privalome dirbti ant kasdieninės savo duonos kąsnio, ale atsiminkime mūsų tėvų priezodį, jog „duoda neturtingas, ale milaszirdingas“. Kiek atlieka mums nuo mūsų reikalų, aukaukime, idant prauganti karta (pakalenijs) turėtų peną dvasiszką ir idant mūsų tėvynė galėtų eiti „In mokslą į mokslą su norais placziais“, nės mokslas tik, tikras pakels mūsų tėvų szalį; nes

„Jis angą garbės atdarys!

Jis vardą Lietuvijų apdengs spinduliais!

Jis mūsų didvyrių lopszys“!

Aukas geriausiai siusti pas kasierių, duodant sykiu žinią sekretoriui. Kasieriaus antraszas:

V. J. Stagaras,
Shenandoah, Pa.

Su guodone

Kun. A. Milukas,

Jubilėjinis išleidimas (1801-1901).

PASAKOJIMAS ANTANO TREVININKO.

VIŠKUPŲ MOTIEJAUS VALANČIAUS.

(Tąsa).

didžio Lietuvos kunigaikščio ir karaliaus.

46) Vetzpilė, Semigalijoje, ties upe Dauguva, netoli nuo miestelio Kopilavo.

47) Piltinė — Kuršo miestas, ties kuriuomi yra r kalnas.

48) Venzpilė — Kuršo miestas pajūreje, vadinamas šiandien Vindava.

49) Ozputis — miestas Kurše, vadinamas Azenpot. Tame yra kalnas, ant kurio buvo paskiaus klioštoriaus Bernardinų.

50) Vetzpič, tarp dviejų kalnų, pas miestelį Altenburg vadinama.

51) Impilė, Laukziamio parapijoje.

52) Pilė, netoli nuo Viešvenų, į kapus apversta.

53) Pilkalnis (Pilkalen), Prusuose, nepertoli nuo Gumbinės.

54) Pilės kalnas, Laukuvos parapijoje, ties upe liu, pas sodžių Traidę.

55) Šventkalnis, Laukuvos parapijoje, pas sodį Bilianį.

56) Dievytis kalnas, Laukuvos parapijoje, pas ezerėlį Dievytį.

57) Pilė, pas azerą, kame yra ir dvarelis Paazeris.

58) Pilė, Šidlavos parapijoje, pas dvarą Pašakarnis.

Yra greta du kalnu.

59) Pilės kalnas, pas miestelį Šaulėnus.

60) Pilė, Trakuose.

61) Pilė, pas miestelį Birštonus, Trakų pavietyje.

62) Pilė, pas sodžių Lelėnus, Trakų pavietyje.

63) Skuburlakalnas. Kaitinėnų parapijoje, pas Akminą.

Zinausi ne visas pilės teišskaitės, vienok bus jų gana, nes kalnai ir tukstančiai metų praslinkus tebeniukšos. Žuvėdų karaliui Gustavui Adolpui ir Karoliui XII į musų kampanį įsigriovus, ant tų kalnų Žuvėdai turėjo savo sargybas. Dabojo, kad žmonės ant jų nesukiltų. Todėl žmonės ir ligišioliai tebvadina juos Žuvėdų kalnais.

Tas pasakojimas vaikams nepatiko: sakėsi nežina, kame yra tie kalnai, vienok žadėjo daboti ir ejo namon.

XV.

SENKŲ KALNAS.

Vakar tarp kitų kalnų priminiau ir Senkų pilę, šiandien noriu dar nekuriuos dalykus apie tą pilę papasakoti — klausykite aisia pastatę ir išsiojioje.

Didei seniai Žemaičiai ant augštų sausų kalnų išpylę sau pilę ant upelio Tinėšos, tankiai gėbėjo ant jos melstiesi, bet niekuomet nesilaikė ten įgulę. Todėl gūdai, pajuriu atplaukę, leidosi į kraštą, atrado pilę ir užėmė. O kad žemaičiai neiškrapštytų, išmurijo sau ant kalno augštą bokštą, kuriame laikėsi įgulę, prisitiekę gana maisto.

Budami ponais pilės, norėjo pajuriu vald yti ir tarėsi pamušti dalį Žemaičių. Išgirdęs apie tai Gintėnis, augščiausias kunigas, kuris, paskyręs į karvadą poną Kirkutį, liepė jam surinkti žmones ir įsigriauti į pilę. Žemaičiai, vardu didžiausio kunigo vadinami, tuojaus griebę ginklus susirinko į burį. Buvo jų į tris tukstančius. Koznas iš jų turėjo už juostos ketetą stripų, šoblę, ragotinę,

geležies bizuną, ant kurio galo kybojo geležies bimbalas nuo dviejų svarų, o nekurie ir saidokus su vilyčiomis.

Atsitiko tai Birželio mėnesyje. Karvaids vedė juos prie Senkų kalno. Kuriuos gūdai pamatę, sukušo bokšte, it skruzdės šapelii į skruzdyną įkritis. Žemaičiai tuojaus apgule kalną, o Kirkutis sušuko: „Matot, vyrai, joge tie nedori atėjunai įsimetė į musų pilę, it širšunai į svetimą drėvę, nori musų žemę užimti, mus savo vergais padaryti ir musų dievus išnaikinti! Iškrapštykite tas bjaurības, išmeskite iš musų žemės ir nepalikime nei vieną gyvą. Lai pažįsta, ką gali stiprus žemaičiai padaryti!“ Atsakė žmonės: „Viska tą beregint padarysime!“ „Vėl sušuko Kirkutis: „Ei, vaikai, stripų tuojaus neišmėčiokite, vienas už vieno iš visų pušių lipkite į kalną ir muškite gudus. Kas priešingaus, tas yra neprietelis!“ Žemaičiai atsiliepė: „Linksma — nelinksma, bet kibsimė!“

Tai tarę — op, op pradėjo kabintiesi į kalną. Gudai gynesi, bet negalėdami ištvėrti — spruko į muro bokštą ir užsidarė su geležinėmis durimis. Pro skylės bokšto vienok vilyčias laidė, nes parako ir striblyų tuokart dar nežinojo. Krito tuokart gudy į penkiasdešimtis, žemaičių nemažias.

Kirkutis, regėdamas užėjus kaitrai, vyrams pailsus ir išalkus, liepė pusti ožragi, kaip ženklą kad atstotų. Šie tuojaus nulipę nuo kalno susėdo valgyti — maisto koznas maišelyje turėjo. Valgydami šnekejosi apie kritusius ir pažeistus. Vienas atsiliepė: „Kritusieje yra jau amžiname atsilsyje, dievai užmokės jiems, nes gindami tėvynę ir kraštą savo galvas padėjo, bet kaip mes įsilaužsime į gudų muro bokštą?“ Kas žin kas atsakė: „Nėra ką rupintis, turime geležies štangas su bartomis — išmušime geležies duris, vidus yra medis — uždegsime ir išsvilšsime, kaip vapsas į avlį įsimetusias. Dievai patys pagaliau mums padės!“

Besėdint — gru, gru, gru! perkunas sugramojo. Visi sušuko: „Štai Dievas jau eina mums ant pagalbos!“ Atslinko iš jūrės juodai raudoni debesiai, pakilo tokia viesula, jog ir pušis aplinkui lauzė. Sustoję žemaičiai stebėjosi į debesius, rankas iškelė ir meldėsi sakymdai:

„Perkune dievaiti,
Nemušk žemaitį—
Bet mušk gudą,
Kaip šunį rudą!“

Tris kartus vos tą kalbą atkalbėjo, perkunas — cinkt, spyrė į gudų bokštą! Žemė sudrebėjo, o gudų bokštas — įlindo į žemę su visais jo apginėjais. In jo vietą — kliur, kliur, iššoko vanduo, ir pasidarė ant augšto nuo amžių sauso kalno, gilus prudas, kurs ligišioliai tebyra. Nuo to laiko pilę tą žmonės praminė B l i u d k a l n i u. Audra tuojaus praslinko. Prsidžiugę Žemaičiai ketetą gudų suzeistų, bet dar gyvų, sudegino ant garbės Dievų savo. Apie tą atsitikimą pranešė Augščiausiam kunigui ir sugrįžo koznas į savo namus.

Ar tikrai taip atsitiko? — Nežinau. Kaip man vienas senelis pasakojo; taip ir aš jums išdeėjau.

Vaikams tas apsakymas didei patiko. Skriejo namon ir žadėjo tėvams savo papasakoti.

XVI.

STAGIŲ PILĖS KALNAS.

Antkeleje tarp Lietuvos miestelio Šėtų ir Truškavo, pas ulyčią Stagių vadinamą, senoje gadyneje lietuviai ant augšto sauso kalno išpylę sau bažnyčią meldėsi ir degino apieras. Kad paskiaus lietuviai 1386 mete į katalikus pervirto — Stagių kalnas paliko arlistas. Ilgainiū Stagių, Stagielių, Sriubių ir daug kitų ulyčių, arba sodžių, pakliuvo nedoram ponui Ostikui, kurs turėjo savo dvarą ir pilę Vėpriuose ir ten paprastai gyveno.

(Toliaus bus.)

V E N E C I J A.

Isz keliones po Italija.

Pronti! Portenza! Suriko konduktorius ir tuojaus, mūsų trukis, sunkiai dusaudamas, pradėjo judėti, isz pradžių isz palengvo, paskui greičiau, greičiau ir pagaliaus labai greitai pradėjo bėgti. Pagaliaus pasijutome ant ilgo tilto, o neužligio atsiradome Venecioje.

Instabus tai miestas ta Venecija. Kada iszsėdome isz trukio ir iszėjome isz „Stazione“ t. y. stacijos, tuojaus pribėgo prie mūsų keli italionai ir pradėjo siulyti savo tarnystą. Iszsirinkome tada isz jų vieną ir liepėme jam idant mus vestų į „Albergo Nazionale“. Paėmė jis mūsų daiktus ir liepė mums eiti pas-

turi tiktai 149.500 gyventojų. Venecijos įstabumas yra tame, kad miestas, pabudavotas kuo ne ant vandens, nes ant 117 mažų salukių, vadinamų „laguna“, perskirtų viena nuo kitos kanalais. Nėra jame gatvių, kaip kituose miestuose, bet jų vietą užima kanalai, kurių Venecija turi 150. Yra, teisybė, užpakalyje namų takeliai dėl pesczių, bet teip siauri, kad dvi ypatos vos gretė gali tilpti. Idant pėsti galėtų pereiti į kitą kanalo pusę, pertiesti yra tiltai, kurių yra 373.

Senovėje buvo tai sostapilė Venecijos provincijos, su valdžia garsių dožų, kurių dabar da yra ru-

VENECIJOS GATVE IR VEZIMAS.

kui jį. Priėjome prie Venecijos gatvės, bet kaip-gi ji įstabiai iszrodo. Nėra czionai bruko, nėra nė žemės, – Venecijos gatvės tai kanalai. Venecijouų karietos, tai gondolės (luotai). Arklių jie nereikalauja. Visas jų važinėjimas tai yrstymasis po kañalus. Kada prisilyrėme prie „Albergo Nazionale“, mūsų gondolė sustojo, padavė mums trepelius ir mes tiesiog isz laivo įėjome į hotelį. Jogeitą vakarą buvome pailsę, likome hotelyje. Ant rytojaus atsikelę ir papusrycziavę, ėjome žiurėti to įstabaus miesto.

Nežinau, ar gali buti įstabėsnis miestas už Veneciją, Italijoje. Ne yra tai miestas labai didelis, nes

mai, su baisiais požeminiais urvais, kurie kadaisia buvo vieta kalėjimo dėl prasikaltėlių.

Prie paties dožų rumo, yra bažnyčia szv. Morkaus — gražiausia visoje Venecijoje. Priesz bažnyčią yra didelis pliacius — vieta pasivaikscziojimų dėl Venecijos gyventojų.

Arklių Venecijoje nelaiko, nes nėra kur važinėti. Vėžimų vietą užima mažesni ir didesni luotai, vadinami „gondola“. Tokią „gondolą“ tenai galima pasisamdyti, kaip kituose miestuose vėžimą.

Paveikslelis rodo vieną isz tokių kanalų su tokia „gondola“.

Kunigo Kaupo kalba prie paszventinimo kun. Burbos paminklo.

Lietuviai ir Lietuvės!

Elijoszius, nujausdamas, jog jį Dievas ketina pasiųst pas save, bet nenorėdamas but paimtu nuo žemės akyse savo mokintinio Elizeuszo, sakė jam Galgal'ėje: „Sėdek czia, nes mane Viešpats pasiuntė į Bethel.“ Elizeuszas atsakė: „Gyvas Dievas ir gyva tavo duszia, kad tavęs neapleisiu“ — ir neapleido. Bethel'ėje vėl Elijoszius mėgino palikt savo mokintinį, bet szis nepasiliko. Atėjo abudu tad pas Jordoną, stebuklingu budu per jį perėjo ir atsiradę kitoje pusėje upės pradėjo tarpu savęs kalbėti: „Praszky ko nori, kad tau padaryciau, pirm neg busiu atintus nuo tavęs“ — tarė Elijszius: — „Praszau, kad pasidarytų manyje dvejopa tavo dvasia“ — atsakė Elizeuszas. — „Sunkaus daikto praszei, — atsiliepė Elijoszius: — „Vienok jeigu mane pamatysi, kad busiu nuo tavęs paimtas, pasidarys tau, ko geidi; jeigu nepamatysi, nepasidarys.“

Tada atsirado tarp jų dviejų ugninis vežimas, į kurį įsėdo Elijoszius. Elizeuszas, matydamas, kad jo mokytojas keičiasi į dangų, pradėjo szaukt: „Tėve mano, tėve mano, vežime Izraeliaus ir vežėjau!“

Ir asz sziądien stovėdamas ant kapo savo mokytojo ir geradėjo, kaip atbalsis Elizeuszo, szaukiu: „Tėve mano, tėve mano! Vežime Amerikos lietuvių ir vežėjau! Buvai vadovu ir mūsų, jaunų kunigų, ir savo brolių szitoje svetimoje szalyje. Netik vadovu, buvai tėvu, nes tuos tautiecius, kaip dvasiszkus, teip ir svietiszkus, visus gilumo savo placzios szirdies mylėjai ir labo jiems troszkai. Szaukėsi tavo pagalbos ir tavo rodos lietuviai dvasiszkuose, bažnytiniuose ir tautiszkuose reikaluose, tu ant jų szauksmų ausies neuždarei, visados juos ir žodžiais, ir rasztu, ir skatiku juos suszelpti pasiskubina. Jeigu tavęs nebutų buvę, nebutų pasistoję nė pusės dabartinių lietuviszkų parapijų Amerikoje, nebutų nė lietuviszka dvasia teip iszsiplėtojusi, nebutų gal buvę nė lietuviszkos bažnyczios Plymouth'e, nė szitų lietuviszkų kapinių, ant kurių tavo kunas yra palaidotas ir gražus akmeninis paminklas dėkingų lietuvių pastatytas. . . .

užtai, tėve, vežėjau ir vadove mūsų, susirinkome sziądien ant tavo kapo tavo garbiai atminciai garbę ataduoti.“

Treji metai jau snėjo, kaip, a. a., kun. Aleksandros Burbos nėra tarp gyvųjų, bet jo atmintis gyvena tarp lietuvių ir ilgai da gyvės. Galime jį isz da lies prilyginti prie vyskupo Valancziaus. Kaip garbios atminties Žemaičių Mokytojus, trokszdamas dvasiszkos naudos ir protiszko pasikėlimo savo avelėms, raszė, kitus prie raszmo skatino ir savo kasztais spausdino žemaitiszkas knygas, teip, a. a., kun. Burba, tautiszškai budindamas lietuvius Amerikoje, skirdamas juos nuo lenkų, tverdamas grynai lietuviszkas parapijas, stengėsi jiems podraug duoti dvasiszka peną, duoti jiems tą, ko savoje kalboje dar neturėjo. Dėlto pagerino „Vienybę“, į ją raszė, pasukui iszleidinėjo „Valtį“, prisidėdinejo prie kitų laikraszczių plunksna ir pini gais, spausdino atskiras knygutes, eilėmis ir proza raszytas ir t. t. ir t. t., o kas suskaitys, kiek labo jis atneszė savo broliams prakalbomis ir pamokslais? Jeigu da' ar lietuviai Amerikoje jaučiaisi atskira tauta, jeigu yra peršiemę meile tėvynės ir savos kalbos ir stengiasi pavyti kitas tautas, kurios mus buvo benieigant visame pralenkę, — tai isz didesnės pusės yra tai vaisiai darbavimosi a. a. kun. Burbos. Ir ar-gi užtat reikia stebėtis, kad lietuviai jo vardą laiko paguodoneje, stato paminklą, kokio dar nė vienas Amerikos lietuvis nesusilaukė ir kad praėjus trejiems metams atiduoda tokiu iszkelmingu budu garbę savo tėvui ir vadovui.

Gyvenimas ir nuopelnai, a. a., kun. Aleksandrės yra tai gerai žinomi, kad apie juos nė nesznėkėsiu.

Stovi priesz manę szitoje valandoje paveikslas kun. Burbos, kaipo privatiszko žmogaus, — paveikslas žmogaus, apie kurį galima drąsiai pasakyti: „Sztai Izraelita, kuriame nėra klastos“. A. a. Burba buvo perregimas, kaipo krisztolas: ką mislijo, ką turėjo szirdyje, to niekadus užslėpt nepataikydavo — tą visados iszreikszdavo žodžiais. Piktumo savo szirdyje nenesziodavo. Atsitaikydavo koki nesusipratimai, ant rytojaus gatavas buvo pabucziauot tą, su kurio sziądien rokavosi. O kaip buvo duosnus! Galima sakyti, jog nė vieno neapleido be paszelpos, jeigu matė priesz

save isztiesų paszelpos reikalaujanti. Mes, jauni kunigai, ir jūs, kurie pažinote jį nuo senovės, neužmirszimė niekadus jo geros szirdies. . . .

Suėjo treji metai nuo mirties a. a. kun. Burbos. Mes jį atsiminėme, bet ne visi. Susirinko ant paszventinimo paminklo tolesnės draugystės, bet dėlko nematyt czia vietinių draugyszczių? Isztiesų tiesą pasakė atpirkėjas, „kad niekas nėra pranaszu savo tėvynėje“. Api-brangino darbus gero lietuviio, lietuviai isz visur, bet saviszčiai jį paniekino. Bet ateis laikas, kad ir jie savo klaidą pamatys. Iszsitare kas, jog mylimas daiktas yra tuo mums brangesnis, kuo toliau nuo mūsų randasi. Mylejote kadaisiai a. a. kun. Burbą, laikėte jį jųs, plymouthieciai, už brangų, pamatysitė, kad ir jųsų szirdys susiminksztins ir užlaikysitė jųsų klebono vardą tokioje paguodoneje, kokioje užlaiko lenkai tokio Kordeckio, kokioje užlaikome dabar mūsų visi vardą Valancziaus.

Tuo tarpu-gi mės, kurie susirinkome czion ataduoti garbę pelenams, a. a. kun. Aleksandro Burbos ir paszvesti jo atminciai pastatytą paminklą, persiimkime szitoje valandoje nors jo dvasia, — dvasia troszkimė ir darymo savo broliams labo, o kitaip negaledami prisidėt prie padidinio garbės a. a. kun. Aleksandro, atsiduskime nors už jo duszia prie Augszcziausio sakydami: „Amžina atlisi dovanok jai Viešpattie, o szviesybė amžina tegul jai szviecia.“

Isz lietuviszku dirvu.

(Už prisijustas korespondencijas Rėdystė neatsako)

Baltimore, Md.

1 Balandžio, 1901m.

Malonus „Žvaigždės“ Iszduotojau!

Labai asz džiaugiuosiu isz jųsų teip gražaus laikraszczio, kuris mano szirdyje sujudino tėvyniszkus jausmus.

Tikiuosi, kad mano szie trumpi žo džiai ras vietą „Žvaigždės“ spinduliuose.

Mūsų miesto lietuviai yra veik visi kriaucziai (pabrikuose dirbančių yra labai mažai). Tai-gi tas lengvas darbas neatnesza naudos nė Tėvynei nė duszios iszganymui.

Mės turime 6 pagalbines draugystes: Szv. Jono Kriksztytojo, Szv. Kazimiero su gražum uniformu, kad net svetimtau-

čiai pagiria ir džiaugiasi, Szv. Izidoriaus, Szv. Cecilijos, Tautiszkas D. K. Keistucio Koperniko kliubas ir dvi kuopos: „Susivienijimo Lietuvių Amerikos“ ir Tėvynės Mylėtojų, bet neturime jokio sutarimo kas link pakilimo tautiszko. Sžitai koks tų mūsų organizacijų padėjimas: Sz. Jono Kr. Draugystė yra pas mus seniause. Ji rupinosi apie lietuviszką bažnytelę, idant ją statyti ant Draugystės vardo, kas ir nusišėkė. Po nekuriam laikui, kaipo tikri Katalikiszkos Bažnyčios sūnūs, jōgei vietinės tiesos reikalauja, idant bažnyčia būtų po vietinio vyskupo priegloba, be jokių ginčų apraszė ją ant kardinolo ir visos parapijos vardo. Dabar-gi, pamatė, kad kunigo už nosies vedžioti negali, žmonių isz bažnyčios vaikyti ir tt. pradėjo nepildinti savo tikėjimo prideryszčių ir minti po kojų konstituciją. Isznaikino spaviedį ir pradėjo į draugystę priiminėti visokius isztvirkėlius, ir niekad neapvaiszczioja savo patrono šventės.

Suvis prieszingai elgiai Szv. Kazimiero kareiviszka draugystė. Ji sžimet labai gražiai apvaiszcziojo savo patrono šventę. Puikiuose savo kareiviszkuose rubuose ėjo visi „in Corpore“ į bažnyčią. Kada laike szv. Miszių kunigas pakelė Szvenciausią Sakramentą, visi sąnariai pakelė kardus į virszų, tuom iszreikisdami, jog savo Vieszpatį Dieva guodoja ir Jo tikėjimo apgynime visada yra prisirengę savo pajėgas sunaudoti. Pabaigoje miszių visi ėjo prie szv. Komunijos. Szv. Izidoriaus Draugystė, užsidėjusi Rugšėjo mėnesij pereinų metų, jau turi 67 sąnarius ir Verbų Nedėloje visi „in corpore“ ėjo prie szv. Komunijos.

Szv. Cecilijos giedorių draugystė uždėta Rugšėjo mėnesij 1900m., į kurią gali prigulėti ir merginos su moterimis, turi sąnarių 42.

Dabar matydami tą mūsų nekaipo atsibudimą isz sunkaus miego, bandysime rinkti ant iszleidimo Vyskupo M. Valancziaus rasztų. Labai būtų geistina, kad ir baltimoriecziai prisidėtų su savo aukomis prie tokio iszkilmingo dalyko.

4 dieną Kovo buvo pas mus Dr. J. Szliupas ir P. Mikolainis, kuriuos karsztį mūsų tėvynainiai užsikvietė su prakalboms, nes tą dieną apvaiszcziojo atminimą numetimo baudžiaunos. Isz to kilo labai didelis tarpu tų, kurie jį užprasžė, ermyderis. Mat p. Mikolainiui

turėjo užmokėti 12 dolerių, o Dr-uiszliupui 37 dolerius. Kada-gi jiedu buvo užpraszojai, jiedu sakė, buk jiem abiem sykiu pakakšė 25 dolerių. Matydami tokį tų lietuvių arzintojų pasielgimą, daugelis pasipiktino ir isz to kilo barniai.

Kaz. Baltruszaitis su Jonu Petkunu per „Vienybę“ ko neplyszta begirdam! Szliupu prakalbas, tuom tarpu czionai pas mus suvis kitaip žmonės apie tą szneka.

Kodėl „Vienybę“ raszydami ne-paraszėtė apie pasekmes, o net ir apie prakalbų pabaigą. Pradėjote, bet nepabaigėte. Gal todėl, kad po sudus reikėjo trankyti ir iszlaužtas rankas gyditi? Ar gal gėdijotės, kad jusų tas galvoczius teip ne mandagiai nuplovojo?

Kodėl nepridėjote tą, kad jau net szliupiszi sžikszošnarniai pradėjo Szliupą keikti ir užsžadėjo ant jo prakalbų daugiau eiti? Teip, Mieli Broliai Lietuviai, saugokitės tokių, kurie sovo szirdyje turi kirminą, niekados nestimpanti. Privalgė nesveiko valgio, turėsite sirgti.

J. Karalius.

Mūsų žmonių nuomonės.

Garbus „Žvaigždės“ Redaktoriau. *)
Asz, kaipo tikras lietuvis, skaitau lietuviszkus laikraszczius „Vienybę“, „Lietuvą“ ir kitus. „Vienybėje“ ir „Lietuvoje“ radau, kad iszeina koks naujas laikrasztis po vardu „Žvaigždė“, bet apgarsinimas buvo padarytas su aiszkia neapykanta. Misliju tada sau: „kas tai galėtų būti? Ar tai nebus koks katalikiszkas laikrasztis? Adresas nepaduotas, tad nuėjau pas savo draugą, nuo kurio gavau „Saulę“ ir jieszkau tos „Žvaigždės“. Ugi žiuriu, stovi parasyta: 'didžiausias sanvaitinis laikrasztis, patriotiszkai katalikiszkioje dvasioje'. Dabar supratau, kodėl „Vienybė“ ir „Lietuva“ teip pyksta. Asz-gi atsiuncziu du doleriu, kaipo prenumerata, už visą metą ir praszaui, bukit loskavi, siųskit man jusų gazietą.

Su guodone

M.

Pittston, Pa.

1 Balandzio, 1901 m.

Turiu už reikalą praneszti broliams tautiecziams apie Pittstono lietuvių gyvenimą bei jų darbus.

*) Norint noturime pallepimo talpiti sžita laiszką, tacziaus tikimės, kad ji talpidami, jo autoriaus neužpykdysimė.

Lietuvių czionai apsigyvenusių yra didelis skaitlius. Turi jie jau nuo seniai gryną lietuviszką bažnyčią, bei kelioliką stiprių lietuviszkų draugyszčių, kaip tai: vyrų, moterų, vaikų bei mergaiczių. Turi jie kareiviszką draugystę po vardu Szv. Jurgio ir turi knygyną po vardu vyskupo Motiejaus Valancziaus, uždėtą 17 Vasario szių metų. Tarpe tų visų reikalingiausia yra Blaivystės Draugystė po vardu Szv. Baltramiejaus jau nuo 1897m. gyvuojanti.

Nors blaivystė yra pirmutinė tautos keltoja isz letargiszko miego ir platinotąja tėvynės meilės ir gerovės, tai vienok nuo žmonių ji yra persekiojama ir didėlei nuo neblaivių begerianczijų paniekinama, labjausia-gi yra nekencziama nuo ponų saliuņkjų. Sąnariai mūsų Blaivystės Draugystės nepaiso ant sžnairavimų ir paniekinimų, bet kenzcia viską, neabejodami, jog gerą darbą daro. Užtai jiems priguli didelė garbė. Buvo pas mus užsidėjus ir kita Blaivystės Draugystė „Liuosybės Žvaigždė“. Buvo tai, kaip sąnariai ją vadina, Draugystė grynai lietuviszka. Bet Žvaigždė užtėmė, pajiovē szivietus, ir sąnariai, nenorėdami turbut tamsybėse vaikszzioti, iszkriko. Kas buvo do priezastis „Žvaigždės“ uztėmimo, asz nežinau. Turbut norėdama būti grynai lietuviszka užmirszo apie Tą, kuris netik žvaigždėms szivesti liepė, bet ir visą svietaį sutvėrė.

Szv. Baltramiejaus blaivystės draugystė tvirtai laikosi ir veik isz savo sąnarių sutvėrė teatraliszką kuopą, kuri ant XVI „Susivienijimo“ Seimo Wilkes-Barre losz „Ponas ir muzikai“. Losz tą viską kaipo auką dėl „S. L. A.“

Dabar, broliai, matydami gerus piltstonieczijų darbus, bei laikanczius tvirtai blaivystę, sekkim visi jų darbus ir platinkim blaivystę visuose lietuvių apgyventuose miestuose ir miesteliuose, nes tik su tuom galima pakelti tautą ir gyventi broliszkoje meileje.

J. M. Ambruleviczius.

Uzsiraszyk

„ZVAIGZDE.“

Isz Amerikos.

Lawrence, Mass. Oras pas mus gražus — tikras pavasaris ir linksma būtų, bet darbai eina labai blogai. Jei kas isz lietuvių ketina važiuoti, darbo jieszkoti, tegul isztolo Lawrence'o lenkiasi. Lietuvių pas mus yra keli szimtai, bet nėra jokio sutikimo. Vienas su kitu nesusizino — kaip po girių klaidžioja. Neturi nė parapijos, nė draugysčių. Da viena draugystė buvo susitvėrusi, po vardu szv. Lauryno, bet dabar vėl krinka, kaip žydo bitės. J. J.

Plymouth, Pa. 27 dieną Kovo buvo czionai didelė iszkilmė. Prie didelio susirinkimo kunigų, draugysčių ir pavienių žmonių tapo paszventitas, a. a. kun. A. Burbos akmeninis ant kapinių paminklas. Misziass szv. giedojo kun. M. Szedyvis isz Pittston'o, Pa. Pamokslą bažnyčioje sakė kun. A. Milukas isz Shenandoah, Pa., o ant kapinių kun. A. Kaupas isz Scranton, Pa. Buvo visos Plymouth'o parapijos draugystės „in corpore“, iszėmus vietines. Visos draugystės photographavosi prie savo dvasiszko vadovo grabo. (Photographijos bus sekanciam numerij).

Chicago, Ill. Žingeidzią ir pažvelgianzią Troy gatvės gyventojai davė policijai žinią, jog už tuszczio namo po N. 247 malkinyczių visada mato kasžin kokius žmones, ką tokį dirbanczius. Jie, sako, beabejonės pinigų dirba. Policmonai nuėjo pas aną namą ir perplyszius vaktavo kožną dirbanczių judėjimą. Ant galo prisitaikė, szoko ant dirbanczių ir sugriebė juos laike. „Jūs pinigų darot" ltarė policmonas. „Teip! atsakė darbinikas." Puolėsi tada policmonai prie maszinos, bet koks-gi jų buvo nusistebėjimas, kada jie pamatė ant stalo baliono modelį. „Czionai ne pinigai — tarė policmonas: — czionai balionas". „Asz balioną padaręs parduosiu ir pinigų paimsiu — atsakė darbinikas, kuriuo buvo Wm. Horgan, didelis iszradėjas.

Policmonai labai užsigėdijo ir perprasę p. Horgan'a iszėjo.

Phoenix, Ariz. Policija jieszko Julio Castelanos, kuris yra apkaltintas, jog 14 sykių vincevojos. Visos jo paczios da gyvos ir kožna laiko jį už savo vyrą. Castelanos turi dabar 45 metus. Pirmą kartą apsiwedė turėdamas 26 m.

Nespaudintos kun. A. Burbos daineles.

Pažįstu verksma.

Pažįstu verksmą — tylintis kartus,
Kurs aszarų, raudų nežino:
Tik akiai neszvieczia dargus,
Tik szirdį pragaras slogina.
Kencziu be skundo. Kasgi gal iszpėt,
Szio svieto szvėgdams linksmą puotą:
Kiek tur krutinė isz Kentėt.
Kiek jausmui sopulių užduota.
Be skundo lupos, b'aszarų akis, —
Po svietai klaidžioju apleistas;
Szviesi jums szypsos ateitis,
O man arti jau galas geistas.

Pažįstu verksmą — nieks negirdijo,
Nieks opai nepaduoda vaisto;
Tik žemė klausos dusavimo to,
Gailia rasa dangus aplaisto.

Szeszėlis.

Kas mano.

Po žemę slankiojat su baime,
Už žemės drebate turtus;
Tik krislas teko man — bet laime
Nenoriu lyginties su jus'.

Lai jums pasaulė lobį skaido —
Be jo asz linksmas ir ramus:
Man savo spindulį nulejdo,
Prayeręs debesį, dangus.

Szeszėlis.

Pasakėlės.

Gaidys ir antis.

Gaidys, tupėdamas ant tvoros szale prudo, pamatė liutenanczią į prudą antį ir pradėjo isz jos eisenos juoktis.

— Kaip matau, ante, tu nesimokinai pas tanc-mistrą vaikszezioti.

Bet antis ant to nieko neatsakė, tik tyliai insileido į prudą.

Tuom tarpų gaspadorius, iszėjęs į sodą, szovė žvirblius — pykszt isz muszkietos. Gaidys nusigando, pasviro — pukszt ir įkrito į prudą. Plesdena sparnais, iriasi kojomis, tiesia kaklą, kaip tik, kaip tik iszsigelbėjo.

Purtosi iszszakapanojęs isz vandens ant kranto gaidelis, o antis pluduriuodama sau lengvai po vandenį jam sako:

— Gaideli, kaip matau, tu nesimokinai pas plauk-mistrą plaukti.

— Kad ne tas piktybė gaidys, mes tik ilgiaus gautume pamiegoti.

Ir sutarė gaidį nužudyti, ką ir padarė.

Bet kas isz to? Szitai darbszi ukininkė, nežinodama gaigystės, priesz gaidzius atsikelusi, pradėjo da ankszcias mergas kelti prie darbo.

Cigono darbsztumas.

Pasamdė kartą gaspadorius su kitais darbininkais prie darbo cigoną. Buvo prieszpiecziai.

— Vyrucziai — sako gaspadorius samdinykams: — asz da sziądien n'ėsu valges, kuris isz jų padėtų man papuszrycziauti?

— Asz, pane! — atsiliepė cigonas.

— Kuris bevalgant giros atsigeritų?

— Asz, pane! — vėl tarė pirmutinis cigonas.

— Kuris, pavalgius, su manim pypkė parukytų?

— Asz, pane! — vėl visus užrėkė cigonas.

— O kurie dabar eisite padėt man į lauką szėko pjauti?

— Na, vyrai, — tarė cigonas atsigrijęs prie kitų samdinkų: — asz jau gana gaspadoriui gelbėjau, dabar jūs nors ką nors apsimkite.

Juokai.

— Ar nežinai, prieteliau, kur gyvena Jonas Bonkaitis? — klausė girtuoklis praivio.

— Nugi kad tu pats esi Jonas Bonkaitis — atsakė tas.

— Tai... asz tą žinai, bet asz nežinau kur jis gyvena.

Kodėl nukirto kojas o ne galva.

Vienas jannas, labai mylintis gyrtis vaikas, budamas tarpu savo draugų ir pasakodamas apie savo darbus laike karės, teip gyresi:

— Kada kovemes po miestu N., tai vienam prieszui nukirtau abi koji.

— O kodėl ne galvą nukirtai? — paklausė vienas isz draugų.

— Nes galvos jau neturėjo — atsakė neapsimislijęs pagyra.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W, Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Savaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kasuoja ant metų \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažurėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGH.

In Skaitytojus.

Kaip sena yra Katalikizska Bažnyčia, kaip senas tikėjimas, taip sena yra kova, kurią ji su savo priešais veda, o kuri da ir dabar, su toloms permainingomis tėsiasi. Su amžiu bėgimu persimainė kovos budas, bet nepersimainė vien's, kurs yra — sugriauti Katalikizską Bažnyčią, o ant jos griuvėsių išskelti vėliavą, bedievizškų, nedorų ir priešingų, katalikizskam tikėjimui, tiesų.

Ir szendien tokią kovą visur galime pamatyti. Kur akį atkreipsime, tenai pamatysime susilpnėjusio proto ir pagadintų papročių žmones, stengencziuosius pergalėti tą, kas yra nepergalimas, ir kaip Katalikizska Bažnyčia stovi, tartum nė nejausdama tos audros, kuri ją išversti nori.

Prancuzija įveda tiesas prieš zokonus, tiesas kurios yra priešingos konstitucijai, naikina ypatiszką liuosybę, sėja pavojų privatiszkai loenastei, ir ardo doros pamatą, kurios jau ir taip Prancuzijoje ne daug liko. Tegul žuva visa Prancuzija, bile Katalikizska Bažnyčia griūtų.

Išspanijoje gundomi Bažnyčios priešų žmonės, užpuola ant bažnyčių ir kliositorių ir juos drasko ir plėšia,

tikėdami, jog tokiu budu užbaigs katalikizskas organizacijas. Išstvirkę žmonės, stumia savo tėvynę į prapultį, bet valdžia to nemato — ji stengiasi sugriauti Katalikizšką Bažnyčią.

Anglia nuo 16 amžiaus nepaliauja kovoju prieš katalikizšką tikėjimą, ir visą savo tulžį išlieja ant vargszės Irliandijos.

Rossija ir Vokietija, vieszi Katalikizskos Bažnyčios priešai, proteguoja tuos kurie priešai ją kovoja, o nemato, kad noredami sugriauti Katalikizšką Bažnyčią, griaua savo vieszpatytestes.

Jei, palikę tolymas szalis, paimsimė Ameriką ir cionai, net tarpu paczių lietuvių, rasimė tokius, kurie svajoja apie Katalikizskos Bažnyčios sugriovimą.

Ir kad tai, tą kovą vestų ant philozophizskos dirvos, t. y. teisybės įjeszkodami, tada ji greit pasibaigtų, nes, priešę prie Katalikizskos Bažnyčios tuojaus teisybę atrastų, bet kovoja ant melo dirvos. Ginklai priešų, tai apszmeizimai, begėdiszkai perkraipinejimai net istorizskų faktų, izsmislyjimas to, kas akyse nesuprantanczių, galėtų pažeminti Katalikizšką Bažnyčią.

Katalikizska-gi Bažnyčia, kurios principu yra meilė ir milaszirdystė, dovanojimas kalczių ir ramybe, kaip tikra motina dovanoja prasikaltimus savo vaikeliams, kurie tankiai ir labai ją užgauna, ir laukia jų susipratimo ir ramybės.

Prieszai nuolatos, leidžia smarkius savo szuvius, bet tie, atsimuszę į Katalikizšką Bažnyčią, grįžta į jų loenas szyrdis ir atnesza jiems atsakymą: — nė įveiksi, — non praevalebis.

Ir už tiesą, tegul prieszai da labiau savo apjakime szala, nesugriauts to ką laiko pajiega nežmonizska bet Dievizska. Mes visada žiurekime į musų Izsganytoją, kuris pergalejęs svieta ir pragarą, izsz numirusių prisikeles, izskeles trijumpho vėliavą szaukia: „Asz per kryžių viską pergalėjau, ir jūs po tuo zenklu kovokite, o ir jūs pergalėsit. In hoc signo vinces. Nera tokio prieszo, kurs szitą zenklą pergalėtų“.

Dabar, kada apvaiszecziojame tą Musų Izsganytojaus trijumphą, geidziamė visiems musų skaitytojams, linksmų szvenczių ir linksmo ALLELUJA.

Redyste.

Zinios izs pasvieczio.

Išz Rossijos. Sziomis dienomis szovė į carą vienas izs artimiausios jo gvardijos apicieras. Caro nenuszovė, o matydamas, jog ji patį suims, atkreipė revolverį ir persiszovė pats savę. Dabar caras labai nusimineš, ir nežino kur dėtis, kadagi niekam negali tikėti.

STUDENTAI VISIEM MINISTRAM NUSIUNTE SMERTIES DEKRETA.

Grovas Leonas Tolstoj, garsiausias Rossijos rasztinykas, kuri seniau Szvencziausias Sinodas izskeikė, dabar tapo nuspręstas ant izstremimo izsz Rossijos vieszpatytestės ir pasiliko izszveztas į Vokietiją.

In porą dienų tapo suaresztavotas ir jo sunus ir tas teipgi turbūt turės pasukti tėvą keliauti.

Daugelis izsz rankos aristokracijos aizskiai priesz tokį pasielgimą protestuoja, o Kijevo ir Odessos universitetų studentai pareikalavo, kad ir juos drauge su Tolstojum exkomunikuotų.

Studentas Petras Karpaviczius, kuris užmuzė ministrą Bogoliepovą, buvo užklaustas, ar jis nedarė to visko dėlei draugų nusprendimo, bet jis atsakė, jog padarė tą viską izsz savo noro nuo nieko negundomas ir tapo apsudytas ant 20 metų katargos.

Kijeve vienas studentas tapo smerczia nusudytas, o apie 200 busę ataduoti į kariumėnę.

Revolucionierizskos partijos labai kyla ir labai grąšina Rossijai.

Išz Vokietijos. Kaizeris Vilhelmas nors jau pasveiko, bet tas sudavimas jam į galvą, matomai labai jam sukretė smegenis, nes dabar jam nuolatai rodos, kad kyla priesz jį visas Berlinas ir jis vieszjoj prakalboj praszė savo kariumėnės, kad visada stovėtų su juo, o jis tada Berlino nebijosęs. Mena, kad kaizeris gavo proto sumaiszimą.

Išz Prancuzijos. Didelis Marsilijoje straiakas jau baigiasi. Darbinykai su darbdaviais jau kuonevisai sutiko, o preftakas atszaukė kariumėnę.

PASARGAI

„ZVAIGZDES“ spaustuė yra atidaryta sziomis valandomis.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-ai vakare.

NEDELIOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

Jau Tikras kēlēs Pon's isz numirusių
Amžinas mūsų Gelbetojas duszių

Velnio prakeikto sutrynė didybę
Savo galybe, Alleluja.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LITUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Taša).

— Dabar tegul ateina hekim-baši – atsišaukė aga atiduodamas pypkę zaptijui ir kildamas nuo sėdynės.

Gydytojas buvo czia jau ir tuojaus atėjo pas mirsztanti.

— Gelbėk jį! - pratarė motina.

— Numirusius, dēanem, neatgaivinu – atsakė.

— Jis da szltaš! - szaukė motina apglėbus sunaus kuną.

Gydytojas nieko neatsakė. Boba tarė j agą.

— Jis mano... atsiimti jį, aga, effendim, daleisi?

— Atsiimk - tarė iszeidamas aga.

Moteriškė liko viena su lavonu. Nenorėjo atsitraukti nuo sunaus, bijodamasi, kad neatsauktų daleidimo. Giauro lavono turkai neguodoja. Nuisuppo moteriškė skepetą, įvyniojo j ją kuną sunaus ir paėmė ant rankų. Viens žapti užtėmėjo:

— Sunku bus tau, boba.

— Ach! - atsakė - Kas-gi jį išnešiojo ant rankų!....

Pernėšė lavoną per policijos kiemą ir but nešus jį iki namų, kad ties vartais nebut pasitikęs jos Nikola.

— Močiut? - šuktelejo jisai.

— A?... - atsakė eidama toliaus.

— Tau per sunku.....

— Tai mano sunus.....

— Man jis brolis.....

Moteriškė sustojo. Nikola paėmė lavoną ir nunešė per miestą. Galvą jo ranka prilaiškė, kojos ir rankos karojo. Veidas lavono buvo uždengtas skara; rodėsi, kad tai neša ligonį, pertai ir didelės žmonių atydos ant savęs neatkreipė. Parnėšęs namon Nikola padėjo jaunikačio kuną ant kanapo. Tuojau subėgo prie lavono visi namiškiai, atbėgo ir sesuo; prasidėjo verksmas.

— Tylėkit!..... gana jau! - draudė senė. - Dragoną Viešpats pašaukė pas savę..... Žuvo dėl švento dalyko..... nunešė Dievui skundą..... Tai jau antras iš mūsų namelio!

Kalbant tai laikė savyje kurčius dusavimus, veržiančiuosius iš krutinės ir reiškiančius neišpasakytą supulį.

— Mano vaikelis! - atsiduso.

— Suneli! - išsiveržė iš krutinės.

Pagaliaus atsišaukė:

— Palaidosime žmoniškai.

Uzsiėmė laidotuviems. Ant Bulkanų pussalio miestuose yra specialistkos, užsiimančios laidotuviems.

Kviesti jų nereikia – ateina pačios. Jos lavonna prausia, rengia ir apverkia. Yra tai nuo senovės užsilikęs papratimas. Jo laikėsi boba Mokra ir už valandos nupraustas ir uždengtas balta drobule Dragono kunas buvo pašarvotas su sudėtomis ant krutinės rankomis.

Pagalvij ir iš šonų žibėjo kelios vaškinės žvakės. Kunigas atskaitė maldas ir pakrapino švęstu vandeniu jaunikačio kuną. Prasidėjo atlinkymas lavono. Inėjo kaimynai ir kaiminkos, dusavo, meldėsi ir tyliai kalbėjosi. Nikola nesitraukė iš grinčios. Klausiantiems kojis atsakydavo.

— Turkai jį užmušė dėlto, kad nenorėjo išduot popierių, kurias turėjo su savim.

— Kas tai per popieros?

— Nežinau.

— Pas ką?

— Kas žin kam Ruščuke.

— Gal pas anglišką, prancuzišką ar maskolišką konsulį?.....

— Gal..... Tas tik žinia, kad buvo svarbios, nes jas suvalgė.

Atėjo ir hadži Christienė su duktere. Nikola viršui minėtą pasakojimą paantrino joms, perstatydamas atsitikime Dragono patrijotizmą.

— Dragonas – jo žodžiai – zuvo kaip tikras teisingas jaunikačis. Zaptijų buvo trisdešimts, o jis viens. Norėjo atimti nuo jo raštus – nedavė. Kiekvienam Bulgarui reiktų teip pasielgti.

Ilenka tylėjo; isižiūrėjęs į lavoną klausė žodžių Nikolos, kuriam jos čia buvimas pridavė tiek drąsos, jog, rodos, gailėjosi, kad ne jis pašarvotas. Raminosi tik tuom, kad pašarvos kada ir jį.

— Dabar, kad tiktai revolverį turėčiau!.....

Teip jau kalbant mergina atkreipė savo akis ant jo. Akyse jos žvietė sąjausmas, kurį Nikola atmintinį ir širdij savo užlaikė.

Laidotuvis atsibuvo su iškilme. Kuną išnešė prie gailingo verkėjų verkimo ir įdėjo į duobę. Per Mahalą nešė atdengtą grabą, paskui kurį nešė žolynais papuoštą valgį. Tokis jau paprotys. Laidotuvis iškėlė kuopuikiasias. Svečių buvo daug. Ramino ją; j ramintiems atsakinėjo:

— Tai jau antras mano sunus čina prie Dievo su skundu ant mūsų nevidony. Tegul tik skundai nesiliauja, kad jau sykį prasidėjo.. kad mes išloštume.....

Nežinia, ar visi tuos žodžius suprato, nors visi jai sąjautė. Buvo vienog ir toki, ką suprato. Suprato Nikola, Stojanas ir Stanko, suprato ir hadži Christo. Šiš paskutinis net atsišaukė:

— Boba Mokra, tavę patiko didelė nelaimė, kurią visi atjaučiam; nereik vienog geisti, kad panašios nelaimės atlinkytų ir kitas bulgariškas motinas.

— O ne..... to negeidžiu nė vienai – atsakė atsidusdama. — Bet nereikia geisti ir to, kad mūsų bulgariški jaunikačiai snaustų, kaip pirma, ir nebut pasirengę atiduot savo galvą už tėvynę. Mano suns suteikė pradžia..... mėgino..... Kudikis tik tada moka apsieiti su ugne, kada nusidegina. Tas visiems yra žinoma. Apšieiti su ugne reik išmokti.

Patarnaudama svečiams pasakėjo jiems panašius, kaip viršų, dalykus, visi jai pritarė, nors daugelis prekėjų, amatirykų, mizlišlo sąnarių ir čorbadžijų dvasioj nepripažino jai teisybės. Kam-gi tai turkų užkabinėti, kad jis galingensis? Nepaisant to, žodžiai jos, papuošti dviem nelaimėm nunežo veltui. Myris dviejų pilnų gyvumo jaunikačių sukelė ne tik sąjausmą, bet ir mislį. Ši pastaroji skrajo apie priežastis, kurios iššaukė mirtį, ir apie skriaudas, kurios jug galėtų nbuti. Tokiu budu lojališkiausi mąstymai nenoroms ir nežinioms mainėsi į priešingus ik šiol pripažintus už tiesą valdžiai. Iš to kilo sumišimas sąprotavimuose, rodantis pats per savę, kad turkiškam mechanizme kas tai genda. Atsargus vienok žmonės sergėjosi, žiūrėjo savo užsiėmimų ir nelindo turkams ant kelio. Jaunimas elgėsi kitaip. Lermas uoste padarė ant jų gilę įspudį, kurią laidotuvis dar padidino.

— Močiut; – atsišaukė Nikola į savo darbdavę – norėčiau ir aš ką nors veikti, nors turėčiau užbaigti kad ir teip, kaip ir tavo vienas ir kitas sunus.

— Ką-gi pradėsi..... pats vienas? – atsakė.

— Juk aš ne vienas. Mieste su tokiais pat norais atsiras daugiaus.

— Kas toks? – užklausė.

— Kad ir Stojanas pirmas..... o apart jo.....

— Hm? – pertraukė. – Pakalbėk su Stojanu..... apsvarstyk, apsižiūrėkit, o aš jums duosiu žinią, kada bus laikas. Turiu dar vieną sunį ir pirmą reik su juom pakalbėt. Filozophijos daktaras: Gorėčiau žinoti, kam ta philozophia tiks.

Neužilgo po tos kalbos atėjo Stojanas ir daugiau mažiau panašiai Nikolai ją užkalbino. Boba atsakė teip-pat rodydama buti atsargiais.

— Turkas – pasakojo ji – ką šnipinėja ir per juos zuvo mano Dragonas.

Laukė trečio savo sunaus ir per tai nerimavo. Ką paša pasakys? Ar neprisikabys prie jo? Norėdama tame persitikrint nuėjo pas pašą.

Paša, kaip visada, priėmė ją maloniai.

— Ne war, ne jok!

Atsakius ant to, tuojaus ėmėsi už reikalo.

— Kas – sako, – paša effendim, ant karšto nudega, tas ant šalto pučia. Du mano suuus tavo zaptijai užmuše: ar užmuš ir trečia?

— Ar žinai, dėlko užmušė vieną?

— Žinau, paša effendim.

— Ar žinai, dėlko užmušė antrą?

— Nežinau.

— Prigulejo prie komiteto, kuris, budamas uzrubezij, nori valdyt šalia, vietoj padišacho.

— Ach! – atsiduso nusistebėjus ir pasipiktinus.

— Nežinojai to?

— Pirmu syk tai girdžiu.

— Matai, aš žinojau. Žinojau kas darosi uzrubezij, dėlko ir kada tavo sunus atvažiuoja. Vaikas tavo pats kaltas. Pridirbo.....

— Teisybė, paša effendim, – tarė – ir dėlto atėjau tavęs paklausti. Žinai viską, pasakyk-gi man, kaip mano trečias sunus parvažiuos, ar galės ramiai sau užsiimti prekyste?..... Aš jau sena, man sunku.....

Tris sunus turėjau, liko man vienų vienas.....

Tai kalbėdama šluostėsi ašaras.

— Bakalym (pažiuresim) – atsakė pašą.

Suplojo delnais ir paliepė adjutantui atnešt kokias tai popieras. Popieris buvo raikšteliu surištos. Adjutantas atrišo raikštį, pašą peržiūrėjo popieras, išsiėmė vieną lapą ir ėmė iš lėto skaityti:

— Petras Zanov..... Heidelberg..... mokinasi.....

daktaras filozophijos..... Uhm – davavė – nėra prieš jį nieko. Philozophijos daktaras..... hm?

— Kas tai yr? – užklausė moteriškė.

— Tai reiškia, kad tavo sunus mokslinčium. Uhm?..... Tegul sau buna mokslinčium ir j nieką, kas jam nepriguli, nesikiša.

— Tai jo zaptijai neužmuš? – paklausė.

— Buk rami.

— Ir j kalėjimą jo neims?

— Ne.

— Tavo žodis, pašą effendim, reiškia pas manę tiek, kaip tukstantis medžidijų aukau.

— Turėk mano žodį.

Gavus žodį moteriškė sugrįžo namo ir tuoj liepė parašyt pas Petrą, kad parvažiuotų tiesiog atvirai. Iš savo pusės pašą paliepė gerai jį iškrėst.

In sanvaitę po to išlipo iš garlaivio jaunas, dvidešimts ketių metų vyras, kurio prie uosto laukė boba Mokra ir Nikola, ir kuris pasveikino juos tik po perkratymo jo pundių ir kišenių. Popieras ir knygas peržiūrinojo žmogus, speciališkai tam siekiui pašauktas policijos, labai panašus į greką.

Boba Mokra nekantriai laukė sunaus prie durų dumriuko (kamaros prie uosto, kur reviduoja įvežamus daigtus, Custom – house). Ant galo sulaukė. Hamalams daigtus jo paliko dėl pargabenimo, o jį, paėmus už rankos nusivedė namo, pasveikint, išbučiuot ir apipilt ašaromis.

— Suneli mauo! Sunelil – kartojo. – Turėjau jus tris..... Vaikeli mano!

Pirmos valandos buvimo Petro tėviškam name buvo pavestos išlėjimams savo jausmų. Nematytas kelis metus buvo atydziai peržiurimas motinos, sesers ir namiškių. Visiems išrodė, kad sudužojo išaugo ir padailėjo. Ištiesu buvo tai puikus vyras, nieko neatsižymintis iš pirmo pamatymo, bet rodantis drąsą ir stiprią savo valią po ilgesnio įsižiūrėjimo. Pabaigus pasisveikinimams, prasidėjo kalba, susidedan-

ti iš trumpų užklausimų ir trumpų atsakymų, kuri pradėjo reguliuotis tik valgant. Ant rytojaus, kada Petras pasilėjo iš kelionės, motina užklausė jo:

— Ką tu misliji, sunau?

— Apie ką, maika (motin)?

— Apie savo brolius.

— Išpuolė jiems labai sunki užduotė padėjimo. Kitaip vienok negalima. Jokią užduotė be mėginimo išrišti negalima.

Paaiškinimą šį ne visai boba Mokra suprato. Vienok jį atjautė. Suprato, kad Petras nekaltina brolių už nepasisekimą. Tad dar dadurė:

— Tu likai man tik vienas!.....

— Kas iš to, maika! Ar tai vienas neturi tų pačių, kaip ir trys priderysčių?

— Sunau mano! – sušuko susijaudinus – tegul tavę Dievas laimina ir padeda. Aš kiek galėdama tau dadapsiu.

Kalba ši buvo tik pradžia. Petras tuojaus užsiėmė prekyste: užvedė knygas, sutaisė krautuvę, vedė skaitlius. Nors tai buvo philozophijos daktaras, vienok elgėsi kitaip, kaip jo vyriausias brolis, baigęs prekystę mokslą. Apart to vaikščiodavo j skaitinyčią, kuriai padovanojo keletą gerų veikalų, ir susipažino su vietinia jaunuomene. Kas link suvedimo pažinties, dadapėjo jam motina.

— Stanko, Nikola ir Stojanas, ant jų gali pasitiktė – tarė.

Stanko atsisakė, liko tik trys dėl rodavijimųsi ir darbavimosi su raštais, kurių pargabenimo buvo tik ta atmaina, kad nėjo per rankas Stanko. Gaudavo ir gabeno j skaitinyčią Nikola. Neuzsiganėdino vienok jis tik tuomi. Sykį prie bobos Mokros ir Petro, atrišdamas punda, kuriame buvo knygos ir laikraščiai atsišaukė:

— Kada sulauksime, kad vietoj raštu pargabėsim kareivius?

Greikai j Troją kareivius įgabeno arklį.....

— Kaip tai arklį? – užklausė boba Mokra.

Nikola papasakojo jai tą atsitikimą pagal Iliada.

— Tai sunku, – atsakė senė. – Padaryti tokį arklį nemokėsimė. Lengviaus jau butų įgabenti j Ruščuką kareivius per mūsų šulinį, kad tik galima but disagut j jį iš apačios.

— Per kokį šulinį? – užklausė Petras.

— Per tą, ką darže.

— O? – nusistebėjo.

Keliais žodžiais senė paaiškino, liepdama užlaikyti sekrete, apie požeminę galeriją ir apie tai kad senovėj toje galerijoje slapstėsi nuo turkų „bulkos“ su mažais vaikais ir „mamicos“.

— Ar buvai ten kada, maika? – užklausė Petras.

— Ne, niekad.

— Tą reik peržiūrėt. Tokios slaptynės visada gal but naudingomis. Eik-še, Nikola.

Prasidėjo peržiūrėjimas šulinio ir atidengimo galerijos su pagelba liktarnos, nuleistos žemyn ant šniuro. Liko dar apžiūrėti galeriją, dėlko reikėjo nusileisti žemyn ir įeiti j ją.

— Aš! – pasisiule Nikola.

— Palaukk – tarė Petras. – Reik pirma pažiūrėt ar gana drutras retezis, kad tavę atlaikytų.

— Aš, rodos, nelabai sunkus.

— Sunkesnis bet už viedrą vandens.

Pradėjo mėgīt drutumą retezio dėdami j viedrą kas kart didesnj svarumą ir ant galo pasirodė, kad drąsiai gali leistis kad ir du toki Nikolos.

— Dabar sedu j viedrą.

— Sėsi, bet pirma turi pažiūrėt ar galima įeiti j galeriją – užtėmijo Petras.

— Kas neduos?

— Oras. Jeigu ten yra oras dėl kvėpavimo, galima įeiti, jeigu ne, įeitum, bet neišeitum.

(Toliau bus).

Budas iszsimokinimo anglizskos kalbos.

	(Tąsa).	Reiszkia			
Raszosi	Tarlasi	meilus, grecznas	Cure	kiur	gydyti
Courtesus	korczius	karvė	Curious	kiurijos	zingeidus, retas
Cow	kau	persprogtic	Curl	kojl	garbiniuoti
Crack	krek	smetona	Cushion	kuszen	paduszka
Cravat	krevat	sutverimas	Cut	kot	pjauti, pjovimas
Crem	krijm	perzengimas	Damage	demedz	blėdė
Creature	krijezer	kumpas	Damn	dāmn	prakeiktas
Crime	krajm	seklos	Dance	dens	szokti
Crooked	kruk'd	kryzius, skersai	Danger	dendzer	nelaime
Crop	krop	varna	Dare	dej	iszdrjsti
Cross	kross	mine	Dark	dark	tamsus
Crow	kroo	karuna	Daughter	doter	duktė
Crowd	kraud	sumalti	Dawn	daan	sutemimas
Crown	kraun	szaukimas	Day	dey	diena
Crush	krosz	auginti	Dead	ded	mires
Cry	kraj	auginimas	Dear	dijr	brangus, mielas
Cultivate	koltivejt	mandras	Death	det	smertis
Cultivation	koltivejszen	puodukas	Debt	debt	skola
Cunning	kėning	lenkti	Decline	deklain	atsisakyti
Cup	kop		Decorate	dekoreit	papuoszti
Curb	korb		Deep	dijp	gilus
			Defence	defens	apsiginimas
			Defend	defend	apginti
			Deliver	deliver	perduoti
			Delight	delait	tiesztytis

(Toliaus bus.)

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuviszka-Anglizskas Žodynėlis, sudėtas ir izsduotas kun. Petro Saurusaičio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga dėl lietuvių knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės“ spaustuveje.

ZVAIGŽDĖS AGENTAI:

- o —
- Povylas Gaižaukas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.
- Jonas Grinius,
24 Dray ave., Waterbury, Conn.
- Jis yra agentu anų visų New England valstijų.
- Juozas Kasiulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.
- W. Daunora,
Brooklyn, N. Y.
- Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.
- M. Szvernickas,
146 Roebling Str., Brooklyn, N. Y.
- M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

- Mikolas Miszkunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.
- J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.
- J. Rabikauckas,
312 Water Str., Brooklyn, N. Y.

KELIAUJANTIS AGENTAS
Andrius Mikalauskas,
25 N. 2-nd Str., South Boston, Mass.

Michael Bershatzky.
RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.
Viską uzlaikoma czystai. Atskirus kambarial
dėl vyrių ir moterų. Atđara nuo 8:00 ryto iki vakaro.
72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N.Y.

GEO. SCHOBER,
Pardavinėja visokias mėsas, kaipo tai:
Jautiena, Avincziena, kiauliena,
deszras ir teip visokias importavotas ir czionaitines mesas.
92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saulė“
Vienatinė du-kart nedelinė gazieta iszeinanti
Amerike utarnyke ir pėnyczioje, kaszuoja
ant meto \$2.50, i užmarė \$3.50.
Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S.“ ir „L.V.“
In užmarė „Saulė“ ir „Linksmas V.“ \$4.50.
Adresavokite:
D. T. BOCZKAUSKAS,
520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

Pirmas Lietuviszkas

BALIUS

- IR -

KONCERTAS,

ant Gerkino salės
89-93 Grand Str.

— parengtas per —

Lietuviu Teatraliszka kuopa.

Perstatymas bus 21 Balandzio (April) 1901 m.

Bus puikus perstatymas visokių sztukų, ir teip visokių užimanczių baikų.

Sztukas rodys p. J. Palkauskas ir kiti gerai iszilavinę komedijantai.

Apart visko bus vyras kurs parodys savo nežmoniszkas pajiegas lengvai pakeldamas 3500 svarų.

Tikietas vyrams 25c.
moterims ir mergoms 15c.

Prasidės 7:30 vakare.
Muzikantai grajins po vadovyste prof. L. Wizlainskio.

Nuoszirdžiai užpraszo visus teatraliszka kuopelė.

DR. LEO LANDES,

LIETUVIŠKAS DAKTARAS.

124 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyriskų ir moteriskų ligų. Mokino universitete New Yorko; praktikavo ligonbuciuose Wied aulje, Berlyne, karalishkoje mokykloje Londone, buvo perdirtinu mokslo Lebanon, Balleve, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA
visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimų vidurių, galvos, nepomielų, apalpmų, skaudulius, žaizdas, tinimą, moteriskas ligas ir nevaisingumą. Gydymai nerviskų ligų teikia naudot efektyvinius prietaisus.

LIGAS LYTISZKU DALIŲ
iszgydysiu į keles dienas, teigti ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdžiulimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pjiugę ir t. t. Iszgydymą užtikrinu klekviename atsitikime. Choro-lichas ligas gydan pasekmingai, ir slopemas ligas užlaikan slapti, bėj.

Dr. Leonard Landes,

124 E. 24-th str., cor., Lexington ave.,
Ofisio valandos: nuo 9 rito iki 1 popiet
nuo 5 po piet iki 5 vak.
Nedėliomis: nuo 8 iki 10:30 ryto ir
nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL.

Užpraszi dami gyduoles pristykkit \$1.00.
Jei Jūsų sergi tai parasyk kiek turi
m tų, kiek sveri ir aprasyk savo ligą, o
u z pristysiu gyduoles lekurious' iszgy-
dysiu.

CAECILIA HALL,

GEO. SCMDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip tai:
VYNA, SZNAPSA IR ALU.
No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Teigti yra puiki salė dėl miltųgų, vese-
lijų ir teip visokių susirinkimų.
Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero
draugystės laiko czlon savo susirinkim-
mus.

„KATALIKAS“

Lietuviškas Sanvai-
tinis laikraštis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoja ant me-
tų \$1.50.

Norinti uzsisazyt, tu
ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRAŠTIS

„DIRVA“

Iscina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo
100-160 puslapių ir daugiau. Kaštuoja \$2.00,
(8 markės, 10 frankų) ant metų.

Dirvos siekiu yra per išleidimą moksliskų
knygelių pakelti mūsų literatūrą. Autoriai
rankvedžių įvairių mokslo šakų Dirvos išlei-
tuveje ras pageidaujamus išleistojus, kurie jų
veikalus gražioje ir priitinkančioje formoje pa-
duos į lietuviškos visuomenės rankas.

Visi platesnių paziūrų tautiečiai pripažino Dir-
vą už prakilniausią laikraštį, atnešantį garbę
mūsų literatūrai.

Kožnas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti
savo namą Dirvos knygelėmis.

Norinti gauti Dirvos numerį ant paziūros turi
prisiusti 50 centų; už dyką siųsti savo knygas
ant paziūros Dirvos redakcija negali, nes jų
išleidimas brangiai kaštuoja.

Patrijotiškos draugystės arba kuopos, imda-
mos po kelis arba keliolika egzempliorių, gau-
na Dirvą daug pigiaus.

Rašant ir siunčiant pinigų ar rankraščius,
reikia padėti tokį antrašą:

REV. A. M. MILUKAS, Shenandoah, Pa.

LIETUVIŠKA APTIE A IR BROOKLYNO PACZTA,

(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriskų tavoru. Turi visokių Europi-
zkų ir Amerikoniskų gyduoliu, kaip tai teisingiausių lietu-
viszką TRAJANKA ir teip visokių žolių, szaknų — ko-
kiu ant svieto randasi ir nuo visokių ligų.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Ateiszaukentiams per gromatą apraszantiems savo ligą
duoda rodus ir prisiucoza gyduoles per pacztą arba ex-
pressą. Aptiekoj galima susikalbėt lietuviszkai, lenkisz-
kai, rusiskai, vokiskai, angliskai ir visokiom kalbom,
Receptus sudedam o no visokių daktaru Amerikoniskų ir
Europiskų.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust isz
czionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl A. Buchbinder,

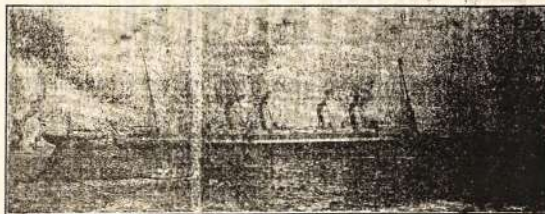
TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

užilsta 1848 mete

N. Yorko Staats-Zeitung, ji le užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorko

Siuo cziane pinigų į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymų, kaip tai:
Maskolijos rubliu, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

Dabar siuoziam pinigų tiesiog į namus.	100 rublių	50	25	20	15	10	5	zio (Express)	\$33
uz	\$52.50	\$26.50	\$13.38	\$10.75	\$8.13	\$5.50	\$2.88	regularizisko laivo	\$30
Isz N. Y. į Antverpa								Isz N. Y. į Rotterdamą	\$28
Isz Brema į New Yorką ant greitlaidio								(Express)	\$26
Isz Brema į N. Y. ant regularizisko lai- vo									\$24
Szipkortės (laivakortės) į Europa.								Isz Hamburgo į New Yorką ant greit- laidio	\$22.50
Isz New Yorko į Brema ant greitlaidio (Express)								ant regularizisko laivo	\$21.—
„ „ „ „ ant regularizisko								Isz Antverpo į New Yorką	\$20.50
Isz New Yorko į Hamburgą ant greitlai- dio								Isz Rotterdamą į New Yorką	\$20.50

Dėlei artesnės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 rakt.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus darbus gerai, pigiai ir greitai;

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORIZSKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukorizskus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius bažnytinius daiktus kaip tai: amotus, kopas, kielikus, liktorius, szventujų stovyklas ir t. t.

Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, Ignoselius ir visokius szventuju pavekslius.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didellus sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szvietiais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užszėdyk pinigus ir sudrutik savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja

visokiu

ant

kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.

Gyvenimas ir kancelarija po No. 72 South 4-nd Str. Stonia po No. 76 South 1-nt Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE.

Skaityk szitą su atyda; gal szitą ar kitą sanvaitę, reikalaui mano pagalbos. Per daugelį metų asz užsiėmiau gydyti vien tik vyriszku ligų, nežiurint isz kokios priezasties kilusiu kaipo tai: Silpnaumą lytiszku daliu, ligas paeinvenczias per iszdykimą jaunystėje, negerus sapnus, užsikrėtimus, tiningu ingstu, baltus tekeėjimus, užnuodijimą kraujo (pradžioj arba isisenėjus), iszbėrimą szaszais ant lytiszku daliu, skausmingus szlapinimus, sutinimus, sulaikymą szlapumų, syphilis, puslės ligas, ir kitokius prietikius kaipo netikimą prie apsiavedimo, plautį, užpavietriklmą ir t. t. Visi ketrie nestboja sunkios ligos arba yra paipazinti už neiszgydomus per kitus daktarus, užpraszaui atsilankyti pas mane. Asz iszgydau kada kiti negali. Netrotyk laiko su patentuotomis gyduolėmis ir nesuprantancziais aptiekoriais. Mano ofiso praktika yra didziausia New Yorke. Ne bijok, atiek. o busi iszgydytas per Seną Daktarą Bryan.

PASARGA. Vyras siekiantis iszgydymą slaptungos ligos ne tur mėginti. Užszėdyk pinigus laiką ir skuusmus gydydamasis mano budu. Asz tik vyrus gydau. Peržiurėjimas uzdyka. Aiszskiai yra matoma, jog asz galiu geriau gydyti kaip familijų daktarsį, katrie mėgina gydyti kiekvieną ligą. Netrukdyk laiko mėginimais. Asz greitai gydau už pigę mokesį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.,

New York City.

Rodas davinėja uzdyka. Vidutinė mokesis vykiu su gyduolėms. Iszkirpk astia ir padok sergancziams draugai. Ofisas atdaras kasdien iki 8, nedėlioje tik pagies.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDES“ Spaustuvėje.

- Basanavicius Dr. J. Medega muų tautiškai vaistinkystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuviškai Trakizkos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- Lietuviškos pasakos pusl. 192 pasakų 200..... 1,50
- Bernatavicius. Pajauta Lizdeikos duktė, arba Lietuva XIV szimt. metje. Istorizska apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- Kun. A. Burbos Prozaizski rasztai. Labai gražios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- Dzukizkos dainos Traku paviete užrašytos..... 75
- Kristijonas Donelaitis. Rasztai. Keturi meta laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas. pagal prof. Žehna..... 20
- Ir Jonas. Lietuviški dainiai pradžioje XIX szimtmecioje. Kliasiszki tautiškias periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- Melgosa Simano Daukanto biografijai. Su 14 paveikslėliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00
- Milukas kun. A. Rankvedis Senovizkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. . 50
- Rankvedis Senovizkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė. . . 40
- Lietuviškas Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizskų naminių ir iszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Neris P. Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijomis. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- Radzeviciūtė M. Anima Viliū. Apysaka. Lietuviškai vertė Jona Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- Sienkievicius H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- Tvanas. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiasia apysaka lietuvizkos kalb. 1,00
- Duonos įieszkotojai. Lietuvizskai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82. 25
- Schmidt. Valdžiamas apysaka.

- Lietuvizskai iszguldė kun. A. Milakas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
 - a brieža kun. A. Botanika, arba taislius anguminis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
 - Valanczianskas. vysk. M. Lemaičių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
 - Du broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turkų su Maskoliais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3
 - Kankinimas Katalikų Lietuvoje abelna ir Kražiuose. Dėl Lietuvizsko teatro. Parasė Akmevinis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 20
 - Padejimas Lietuvių tautos Rusų vieszpatystėje. Rusizskoj kalboj prekė..... 1,00
 - Stacijos arba Kryžiaus kelias parengta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
 - Antanukas. Apysaka B. Pruso. Isz lenkizsko vertė Selimas. ir K. Moygio ir kun. Pabrezos laiszikai pas S. Daukanta. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė. . . 15
 - Paskutinės Miszjos. Isz lenkizsko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
 - Lietuvizskos Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
 - Kun. A. Totorius. Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
 - Ant geresnės popieros..... 75
 - Lietuvizskas Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
 - Albumo II ir III laida prek. 1,00
 - Abdarytas kasztuoja 1,25
- VYTAUTO HALE.**
(Svetaine)
Užeiga dėl lietuviu.
Visados szviežes gardus alus, likterial ir kiti gėrymai.
Poolt- Kvepentl
bels. Cigarai.
Roda duodu visokiuose reikaluose, iszsimant amerikonziskas popieras, pasiduodant i kariumenę ir t. t.
- A. P. Adamus,**
102 Grand Str., Brooklyn, N. Y.
- LIETUVIZSKAS PERKRAUJISTYTOJAS.**
Simonas Kraujutaitis.
Porkraustu daktus isz vienos vietos i kita, parduodu anglia ir malkas po kiek kas reikalauja ir tai daug pigiaus negu kiti. Teipgi užlaikan krautuve puikių cigarų ir poperosų. Reikale meldfiu neiti pas svetimtauti.
S. KRAJUTAITIS
97 N. 4th str.
Brooklyn, N. Y.

Lietuvizska Krautuve visokių siuvamu Maszinu.
Parduodu naujas r antru ranku siuvamas maszinas.
Teipgi užlaikan visokius reikalingus daiktus prie siuvamu maszinų ir taisau.

Žmonės yra persitikrinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matulevicia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna Altoriaus Vyna
— GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co.
6 BARCLAY STR.
New York'e.
Importuoja ie rusizska arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.
89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y.
Svetainė parsamdoma dėl veseljū, balių, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausia prekė.

Mateuszas Videika
Lietuvizskas darbo agentas.
Kas nor gauti gerą darbą, tugal kreipiasi prie manęs.
Apart to turiu puikią didelę sale vadinama „Washington Hall“ dėl teatru, vestuviu, baliu ir szejp pasilinksminimu. Apie gėrymus nereik nei sakyti, nes visi žino ju gerumą.
M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremount av.
MASPETH, L. J.

Pirmos klasos Hoteli
UŽLAIKO SCRANTON'E
P. LIPAVICZIA.
Geriausia užeiga ir rodos vieta dėl lietuvių. Pirmos klasos visoki gėrymai cigarai. Laisvakortės taipogi parduodu ant geriausių linų.
Nepamirškite, jog **Hotelle**
Petro Lipavicziaus,
po No. 1837 N. Main Ave.

Daktaras isz Lietuvos!
Dr. Med. Leon Chereurg
52 ELDRIDGE Str. New York.
Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANDOS.
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare

Vyrai, neturinti gana pinigų iszsiurkti szporktes, gali už labai pigią prekę nuvažiuoti i BREMA i HAMBURGA per 8 dienas.
Raszik ar atsizsauk i
Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka
13 Grand str.
Brooklyne, N. Y.
(Tik ju iszleidžiamas).
Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padarytas isz penkes deszimtis dviejų visokių augnoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retalizskai, svarų už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimtis svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senovizską ir europiejszką madą, aptiekoj raudasi, kaip tai herbn, žolių ir teip toliaus.
Kas tik reikalaujate virsz mienų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisiusiu per expresą reikalingu daiktu. Hoffmano Reumatizmo gyduole \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plancezų gyduolkrupes dėl kraujo, dvideszimtis viena giduolkrupė i dėžutę už 15 centų.
Hoffmano kosulio maizsimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA!
PAS
Petra Draugai
Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose dėl savo tautiecių.
78 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautieci!

Hello! Hello! Hello!

Asz czionai, jus vienžemis, ką szneku jus prigimta kalba

I. ROBINSON,

The Cheap Furniture Store.

248-252 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

EXTRA! EXTRA!

SPECJALISZKAS ISZPARDAVIMAS ANT VIENOS NEDELIOS.
 GELEŽINE LOVA, SPRINGSAI IR SZIENIKAS \$4.99 ir augštyt.
 ARŽUOLINE SZEPRONA — — — — — \$3.99.
 ARŽULINES, SU AUGŠTU ŪZPAKALIŲ KRESES \$0.49
 KUDIKIAM KERICZIAI IR VEŽIMUKAI \$2.98 augštyt.

Mes parduodam ant 30 ir 60 dienu.

SZTORAI ATDARI IKI 10 ADYNAI VAKARE.

DIDZIAUSIAS IR DAUGIAUSIA UZSI-
TIKINTIS SZTORAS VISO APIELINKE.

JOHN J.
Gorman's
 ESTABLISHED 1857

Mus Mieris:

MANDAGUS P'ISI-
 ELGIMAS SU VISAS
 Mažiasią įe-
 dimą pranešit
 viščiūnūkul.

NAUJA IDEJA

10 centu
 MADOS

Pasvėli vėli yra
 gvarantuojami
 kaip perlatyti.
 Kūnais atlyžini
 patalsonos
 Neuzsigimėli-
 motonus rai-
 gu-angražina.

Vakarais atdara Panedelij ir Subatoj.

Ar Tamsta pažinsti mus?

Jeigu ne, tai delko negalim sueit in

pažinti! Jau 43 metai kaip mes darom bizni (interesą)
 szioj apielinkėj ir visi yra persitūkinę, kad mažas vaikas gali
 pas mus bile kokį daiktą nusipirkti taip saugiai, kaip ir suaug-
 gęs žmogus. Mes užlaikom didžiausią krautuvej moteriszkų
 drapanų, namų parėdymų, valgomų tavorų ir kas tik ko-
 reikalauja.

Papandyki dar ir kita karta.

Spilka su fotografija uz 22c

Padaryta ir į rėmus idėta, taip kaip paveikslėlis
 rodo, labai pritinkantis daiktas dėl užlaikymo
 atmintij gimine arba pažįstama savo. Atneszk
 fotograflja ir iszkirpes szį apgarsinimā ne vėllau,

kaip priesz 1 Mojas.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Senas Daktaras Smith,136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

Seniausias placziai zinomas specijalistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros
 iszbėrymą, spuogų, skaudulių, pintsaszų, skaudanczias ger-
 les, liežuvio, burnos ir nosies, skausmingų užtinimų kirkszinių
 ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausma nugaroje, skausmą
 galvos, gelimą kaulų, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidu-
 rių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, hymoridos, sauggelą,
 szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiszrdymą, dusulį,
 džiova, ingstų ir puslės uždegimus, skausmą szlapiuimosi,
 strikturą ir akmenį pusleje.

Mano metoda yra vienatiniai zinoma kuri mažas lytiszskas
 dalis padidina ir smarkiausias ligas nervų, slabnumą isz prie-
 žasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo nakezia, pražudytą
 energiją, melancholia, isztekejimus, svaigulį, drebėjima, isz-
 gąstį, nevaisingumą, negalėjimą, pastovineciai iszgydo.

Asz turiu viską kas dėl gydymo reikalinga, liekaratas ir
 instrumentus ir per ilgiasią tyrinėjimą dasiekliau didziou
 praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specijaliztai didzio
 gabumo ką tik galėdami gydyt papraszciausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas manę, idant juos gruntuonai
 iszbandyčiau ir savo pagirtina metoda gydincziau, kurie
 pirmiaus gydėsi pas daktarus garsinoncziuosis gabeis dak-
 tarais.

Saugokitės nuo tokių žmonių, agentų, draugyszčių, už
 dyką duodamų receptų, diržų su elektrika, ir apgavimų pa-
 tentavų gyduolių.

Kreipkitės visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra
 seniausias ir geriausias, o užezėdysit laiko, pinigų ir skausmų.
 Vyrai mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą
 Smith. Jis praszaja kiekvieną perizskadą tame ir ant syk su-
 stabdys tekėjimus. Gvarantavoja gruntuoną, greitą ir pigų
 iszgydimą. Rodas duoda udyką. Liekeratos 50 centų.